

PREAMBUL
LA STATUTUL CULTULUI CREȘTIN BAPTIST
DIN ROMÂNIA

I. Baptiștii reprezintă în tradiția creștină, o ramură a Reformei Protestante din secolul al XVI-lea și se consideră continuatori ai tradiției evanghelice care a fost prezentă în Europa de-alungul multor veacuri de istorie creștină. În Anglia, anabaptiștii (ramura radicală a reformei protestante) au fost numiți baptiști începând cu anul 1569.

Prima congregație care a purtat numele de biserică baptistă a apărut în anul 1609 în Amsterdam și a fost formată din emigranți englezi. Persecutați în Anglia, mulți baptiști au emigrat în America, unde au înființat biserici baptiste începând cu anul 1639. Astăzi, baptiștii reprezintă cea mai răspândită confesiune creștină de tradiție protestantă din lume, având biserici în peste 220 de țări și state și aproximativ 120 milioane de membri.

În România, prima biserică baptistă a luat ființă în anul 1856 în București, prin misiunea bisericii baptiste germane. Între cele două războaie mondiale, prezența și influența spirituală a baptiștilor s-au făcut simțite în special în Transilvania, Bihor și Banat. În perioada comunistă, baptiștii au fost persecutați și considerați de către regimul totalitar ateu, sectanți. În prezent, în România există peste 1700 biserici baptiste cu aproximativ 150.000 de membri și aparținători. Pe plan național, bisericile baptiste sunt organizate în Uniunea Bisericilor Baptiste care a luat ființă în anul 1920 și are sediul în București.

II. Baptiștii s-au remarcat în istorie prin lupta pentru libertatea religioasă a fiecărei ființe umane. Filozoful englez, John Lock scria: „*Baptiștii au fost primii care au propus lumii libertatea religioasă deplină; libertatea adevărată și dreaptă, libertatea egală și imparțială*”. În anul 1612, pastorul baptist Thomas Helwys scria regelui Angliei, Iacob I:

Regele este un om muritor și nu Dumnezeu; de aceea nu are nici o putere asupra sufletelor nemuritoare ale supușilor săi... Religia este o problemă între om și Dumnezeu. Lăsați-i să fie eretici, turci, evrei sau orice altceva. Regele nu va răspunde în locul lor înaintea lui Dumnezeu. De aceea, regele nici nu poate fi judecător între Dumnezeu și om.

Baptiștii consideră că libertatea religioasă este inalienabilă și irevocabilă și că nici o altă libertate nu este în siguranță acolo unde nu există libertate religioasă. Pentru baptiști, libertatea religioasă înseamnă:

- Libertatea de a crede și de a mărturisi credința
- Libertatea de închinare publică și privată
- Libertatea de asociere în comunități religioase
- Libertatea de practicare a credinței
- Libertatea de slujire prin fapte de caritate
- Libertatea de interpretare a Scripturii
- Libertatea de schimbare a apartenenței religioase

Bapțiștii cred și militează pentru o biserică liberă într-un stat liber. Bapțiștii din România nu acceptă subvenții de la stat pentru activitatea religioasă și pentru salarizarea personalului de cult. Ei cred că este datoria liber consimțită a fiecărui credincios să contribuie la susținerea spirituală și materială a bisericii de care aparține.

III. Bapțiștii mărturisesc credința într-un singur Dumnezeu, Creatorul și Susținătorul tuturor celor văzute și nevăzute. Bapțiștii cred că Dumnezeu există etern în trei Persoane, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, fiecare Persoană fiind pe deplin Dumnezeu, cu toate că există un singur Dumnezeu.

Bapțiștii cred și mărturisesc dumnezeirea și umanitatea Domnului Isus Hristos, nașterea Sa din fecioara Maria, moartea Sa ispășitoare pe cruce pentru întreaga omenire, învierea Sa din morți a treia zi în trup glorificat, înălțarea Sa în slavă la dreapta Tatălui. De asemenea, bapțiștii mărturisesc și așteaptă venirea în slavă a Domnului Isus Hristos, învierea celor drepti și a celor nedrepti și manifestarea glorioasă a Împărăției lui Dumnezeu.

Bapțiștii cred că Duhul Sfânt este cea de a Treia Persoană din Dumnezeu; că Duhul Sfânt iluminează și convinge omul de păcat și neprihănire; că Duhul Sfânt înfăptuiește nașterea din nou (regenerarea) prin Cuvântul Scripturii și transformarea (sfințirea) continuă după chipul Fiului lui Dumnezeu, a celui ce se încrede în Hristos.

Prin învățăturile biblice fundamentale, bapțiștii aparțin creștinismului istoric. Bapțiștii susțin principiile Reformei: *sola Scriptura, sola gratia, sola fidae, soli Deo gloria*. În practica religioasă, bapțiștii promovează simplitatea tradiției Bisericii din veacul apostolic (Faptele Apostolilor 2:41-47). Bapțiștii cred și mărturisesc că prin Isus Hristos, fiecare om are acces direct la Dumnezeu. Domnul Isus Hristos este singurul Mântuitor și singurul Mijlocitor între Dumnezeu și oameni. Bapțiștii nu practică cultul icoanelor, al moaștelor și al sfinților, considerând-le tradiții ulterioare veacului apostolic.

IV. Bapțiștii își trag numele de la practica botezului nou-testamentar. Cuvântul "*baptist*" vine de la grecescul "*baptizo*" care înseamnă "*afundare*". În crezul și practica bisericii baptiste, botezul se administrează în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, prin afundare în apă și este precedat de convertirea celui ce se botează. Pentru bapțiști, botezul reprezintă mărturia personală a unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin credința în moartea și învierea Domnului Isus Hristos. Copiii nou-născuți sunt dedicați lui Dumnezeu prin rugăciunea de binecuvântare. În familiile și în bisericile baptiste, copiii cresc în cunoașterea lui Dumnezeu, prin cuvântul Scripturii și rugăciune.

Bapțiștii au ca învățătură specifică, siguranța mântuirii. Aceasta înseamnă că cel născut din nou are viața veșnică din momentul întoarcerii la Dumnezeu. Cei ce sunt cu adevărat născuți din nou, prin puterea lui Dumnezeu vor persevera în har până la sfârșitul vieții. Din pricina cercetării și lucrării Duhului lui Dumnezeu, cel mântuit nu poate stăruî în păcat și neascultare. Numai cei ce perseverează până la sfârșit au fost cu adevărat născuți din nou. "*Cine are pe Fiul, are viața, cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viața.*" 1 Ioan 5:12

Bapțiștii cred că mântuirea este darul lui Dumnezeu oferit ca har tuturor celor ce se întorc la El cu pocăință și credință. Creștinul face fapte bune nu ca să fie mântuit, ci pentru că a fost mântuit prin Isus Hristos. "*Fiindcă suntem socotiți îndreptățiți prin credință, avem pace cu*

Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.” Romani 5:1 Credința reprezintă rădăcinile noii vieți în Hristos, în timp ce faptele bune reprezintă roada care Îl glorifică pe Dumnezeu.

V. Bapțiștii practică închinarea față de Dumnezeu în duh și adevăr. Închinarea publică se realizează prin participarea tuturor credincioșilor, de regulă, prin cântare, rugăciune, citirea și propovăduirea Sfintelor Scripturi. Zidirea duhovnicească se face și în grupuri mici, în case particulare sau în locașul de închinare, prin studiul Bibliei și rugăciune. Prin Cina Domnului, biserica comemorează jertfa unică a Noului Legământ, adusă o dată pentru totdeauna, prin moartea pe cruce a Domnului Isus Hristos. Cina Domnului exprimă atât unirea credinciosului cu Isus Hristos cât și unitatea bisericii ca trup al lui Hristos, prin Duhul.

Bapțiștii sărbătoresc Duminica—ziua învierii Domnului ca zi de închinare săptămânală. De asemenea, bapțiștii celebrează sărbătorile anuale legate de evenimentele principale ale mântuirii: Nașterea Mântuitorului, Botezul Domnului, Moartea și Învierea Domnului Isus Hristos, Înălțarea Domnului și Pogorârea Duhului Sfânt.

Bisericile baptiste au de asemenea și servicii divine speciale. Serviciul divin de cununie are un caracter solemn și consfințește legământul celor doi, bărbat și femeie, ce se unesc înaintea lui Dumnezeu pentru a forma o familie. Binecuvântarea noilor născuți se face de regulă în cadrul serviciului divin prin rugăciunea bisericii. Serviciul divin de înmormântare reafirmă credința în înviere și constituie un act de solidaritate a comunității cu cei îndurerați din pricina despărțirii.

VI. Bapțiștii cred și mărturisesc că toți cei mântuiți, din toate generațiile, din orice popor și din orice etnie alcătuiesc trupul cosmic al lui Hristos, în cer și pe pământ, Biserica Universală care se manifestă local prin comunități de credință, speranță și iubire creștină. Biserica locală reprezintă comunitatea credincioșilor născuți din nou prin care Hristos se manifestă în fiecare generație și în fiecare loc și prin care Dumnezeu extinde harul Său în lume. Bapțiștii cred că biserica se zidește numai într-un climat de dragoste și autenticitate și crește spiritual numai în dependență de Hristos și doar în măsura cultivării relațiilor interpersonale și a implicării credincioșilor în slujire.

Bapțiștii consideră că menirea fiecărei biserici locale este aceea de a fi o comunitate trimisă în lume pentru a împărtăși credința, speranța și iubirea creștină. Bapțiștii cred că biserica locală Îl glorifică pe Dumnezeu în măsura în care, fiecare credincios și întreaga comunitate este o mărturie a suveranității, sfințeniei și bunătății dragostei lui Dumnezeu în lume. Pentru bapțiști, biserica locală ca familie duhovnicească reprezintă dovada că iubirea, speranța și încrederea sunt posibile într-o lume materialistă și individualistă.

VII. Bapțiștii sunt promotorii pe plan mondial ai misiunii creștine moderne, începând cu William Carrey (1761—1834), părintele misiunii moderne. Bapțiștii consideră că fiecare credincios este un misionar și că întreaga biserică este trimisă în lume să răspândească Evanghelia, astfel încât, cei ce nu au o relație personală cu Dumnezeu să devină, prin credință și pocăință, ucenici devotați ai Domnului Isus Hristos.

Bapțiștii împărtășesc convingerea că Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât orice biserică sau confesiune creștină. Bapțiștii resping prozelitismul ca mijloc de manipulare a persoanei. Ei cred în

responsabilitatea și dreptul inalienabil al fiecărei persoane de a-și alege singură credința. Misiunea se adresează persoanei și societății în întregul ei, atât prin Evanghelie cât și prin acțiuni de caritate și de identificare în dragoste creștină cu cei marginalizați și nedreptățiți.

Bapțiștii sunt cetățeni responsabili și loiali și în ascultare de Dumnezeu participă alături de toți ceilalți cetățeni la pacea și prosperitatea țării lor. În mod special, bapțiștii se roagă lui Dumnezeu pentru mântuirea tuturor oamenilor. Ei mijlocesc înaintea Tatălui ceresc pentru toate autoritățile și persoanele din instituțiile statului pentru ca astfel să putem trăi cu demnitate și în pace.

Presedintele de zi al Congresului,
Pastor, Vasile Al. Talos